

HỒI BỐN MƯƠI TƯ
THIỆN ÁC NAN PHÂN

Trời đã vào đêm, ngoài đường phố người qua lại bắt đầu thưa thớt...

Dưới ánh đèn đường, thỉnh thoảng có vài ba người đàn ông say lúy túy bước đi xiêu vẹo, cặp kè nhau ca hát om xòm...

Nhưng họ hát gì, ca gì, không ai nghe được cả. Giọng họ đặc sệt hơi men...

Chu Thất Thất kẹp Hùng Miêu Nhi đi ra và lấy làm lạ hết sức...

Nhìn đám người say ngoài đường và nhìn Hùng Miêu Nhi như một xác chết trong tay, nàng đâm ra thắc mắc...

Không hiểu đàn ông sao kỳ lạ quá, tại sao lại đổ rượu vào miệng y như đổ hèm cho heo như thế ? Quả là mình chuốc lấy khổ cho mình...

Tại sao cái hứng thú của rượu lại không có trong giới phụ nữ ?

Thật là một chuyện lạ lùng !

Chu Thất Thất ôm Hùng Miêu Nhi xâm xâm nhìn riết vào góc đường nhiều bóng tối, nàng muốn bỏ Hùng Miêu Nhi dưới đất rồi về, nhưng lại sợ hấn trúng gió, nàng đứng tần ngần do dự...

Chợt thấy ba con ngựa từ phía đầu đường chạy...

Chu Thất Thất hơi lấy làm lạ, vì ban đêm mà có người phi ngựa như thế tất phải có chuyện gì cấp bách chứ không phải bình thường, nàng đứng nép vô chú ý nhìn ra...

Nàng vừa nhìn thấy người trên ngựa bỗng giật mình trở mắt...

Người thứ nhất mặc quần áo chỉnh tề, có hàm râu dưới cằm, đúng là vị chủ nhân "Duyệt Tân Lâu".

Người thứ hai chạy sát một bên là...là Trầm Lăng !

Chu Thất Thất đứng sững sờ...

Ba con ngựa phóng nhanh qua mặt nàng đi thẳng...

Y như là có chuyện gì gấp lắm, mặt người nào cũng có vẻ trầm trầm. Và nhất là họ không ngó hai bên đường, cứ một mực cho ngựa phi nước đại...

Thật là lạ. Hấn và Trầm Lăng tại sao lại quen nhau ?

À, thôi đúng rồi. Chuyện nàng cùng đi với Trầm Lăng có lẽ giang hồ đã đồn đãi nhiều, cho nên hẳn tìm Trầm Lăng để hỏi tin tức về nàng...

Nhưng hẳn và Trầm Lăng đã nói gì với nhau ? Họ kéo nhau đi đâu mà gấp thế ?

Không nghĩ ra Chu Thất Thất đâm chân tức tối...

Thật là phá đám. Tại sao hẳn lại kéo Trầm Lăng đi ? Mai là ngày hội của Cái Bang rồi, nếu Trầm Lăng đi không trở lại thì chẳng hóa ra công khó sắp bài mưu kế của nàng hỏng cả đi sao ?

Nghĩ đến đó Chu Thất Thất đâm ra nôn nóng, nàng không còn nghĩ tới việc Hùng Miêu Nhi lạnh hay nóng, nàng đặt hẳn ngời dựa vào mái hiên nhà ở dựa đường và nói nho nhỏ:

- Xin lỗi nhé, ai biểu hay bày chuyện ? Ai biểu cố uống rượu ? Khổ cho quen !

Nàng đi được mấy bước lại quay trở lại cởi áo choàng ngoài đắp lên Hùng Miêu Nhi rồi hấp tấp quay về khách điểm.

Chu Thất Thất đi được lúc lâu, chợt có bốn gã đàn ông mặc áo đen từ trong bóng tối hiên nhà đối diện thoáng ra. Hai tên đi về khách điểm, hai tên băng qua phía Hùng Miêu Nhi.

Hai tên đi đến chỗ Hùng Miêu Nhi, dáng dấp cực kỳ hung hãn, một tên đá Hùng Miêu Nhi một cái thật mạnh, Hùng Miêu Nhi rên lên một tiếng té lật qua rồi lại nằm im...

Tên thứ nhất cười nhạt:

- Con heo hèm này ăn nhằm gì mà mình phải phí công.

Người thứ hai nói:

- Chủ nhân chỉ căn dặn phải theo sát cả tên cùng đi với cô gái ấy thôi...

Người thứ nhất nói:

- Vậy quăng tên này xuống sông cúng hà bá cho rồi.

Người thứ hai nói:

- Không, không được, chủ nhân căn dặn phải để hẳn sống..

Hình như lưu chúng có mà !

Người thứ nhất nói:

- Thôi được, mang hẳn về là xong !

Hai tên áo đen bàn tán một hồi rồi xốc Hùng Miêu Nhi lên đi về phía đầu đường...

Ngay lúc đó lại có mấy gã đàn ông say rượu từ phía đầu kia đi lại. Đám này vừa đi vừa ca hát vang rân.

Đám say này tuy đi đã có hơi loạng choạng, nhưng xem chừng cũng chưa phải là say lắm, vì tiếng hát của họ vẫn còn rõ ràng...

Họ vừa đi vừa vỗ tay đánh nhịp:

Giang hồ đệ nhất kỳ

Võ lâm đệ nhất Hùng Miêu Nhi...

Một người trong bọn vụt dừng lại chỉ về phía trước:

- Coi kia, có người anh em nào say quá cỡ phải không kia...

Một người khác cười:

- Hừ, còn người nữa...coi bộ khiêng được chưa ?

Cả bọn lại cười ha hả...cười lăn chiêng...

Hai gã khiêng Hùng Miêu Nhi xem chừng không muốn gây chuyện, chúng khiêng Hùng Miêu Nhi đi nép qua phía bên kia đường...

Bọn người say ca hát nghêu ngao đi phía bên trái. Hai gã khiêng Hùng Miêu Nhi đi phía bên phải, hai đám đi xốt ngang qua nhau...

Trong đám say chợt có người nói:

- Đúng rồi...đúng rồi...

Một người khác hỏi:

- Cái gì đúng ?

Người trả lời:

- Tôi xem người ấy như là đại ca...

Người kia cười:

- Hồng chừng hoa mắt thật đấy chứ !

Nhưng lại có một người khác nói:

- Sao kỳ vậy cà ? Minh chưa qua đó xem sao nè !...

Được đã làm cho họ hùng chí, cho nên bất cứ ai đề nghị chuyện gì thì cả bọn hưởng ứng ngay. Khi nghe có người nói đi qua là họ rùn rùn băng qua đường, miệng thì nói loạn lên:

- Phải rồi !...
- Qua xem thử coi !...
- Qua nè !...

Hai tên Hùng Miêu Nhi thấy họ ào qua, tuy chưa biết chuyện gì, nhưng chúng cũng đâm lo, bèn hè nhau chạy lẹ...

Đám say ủa nhau hô lớn:

- Dừng lại...không được chạy !...

Họ càng hô to, hai gã khiêng Hùng Miêu Nhi càng chạy lẹ. Nhưng càng chạy lẹ, thì đám say càng rượt càng la...

Vì bị khiêng Hùng Miêu Nhi nên hai tên đó không chạy lẹ được, chưa tới phía đầu đường thì đã bị đám say theo kịp vây tròn chung quanh...

Hai tên khiêng Hùng Miêu Nhi giận dữ quát lớn:

- Mấy người bạn định làm gì thế ?

Đám say nhận ra rõ Hùng Miêu Nhi bị khiêng đi:

- A, đúng là đại ca rồi !
- Hai tên kia khiêng đại ca ta đi đâu ?
- Hãy để đại ca ta xuống cho mau !

Vừa thét, đám đại hán ào ạt nhào vô, những nắm tay rắn chắc như những chiếc búa sắt thi nhau nện xuống...

Việc bắt gặp Hùng Miêu Nhi ngộ nạn làm cho đám đại hán tỉnh hẳn cơn say, và hai tên Hùng Miêu Nhi có mệnh cũng không sao chống nổi

Chỉ trong chớp mắt hai tên ấy đã chịu mỗi đứa năm sáu cú như trời giáng, chúng quăng đại Hùng Miêu Nhi xuống đất rồi hè nhau bỏ chạy.

Bọn đại hán dợm rượt theo, nhưng ngay lúc đó Hùng Miêu Nhi vụt tung mình đứng dậy không nói không rằng dang thẳng cánh tay tát cho mỗi đứa một tát tay nẩy lửa !

Đám đại hán thấy Hùng Miêu Nhi thành linh đứng dậy, chúng mừng rỡ kêu lên:

- Ủa, đại ca không có say...

Nhưng chưa dứt lời thì nhận lãnh một tát tay tá hỏa, cả đám hết hồn ngo ngác...

- Đại...đại ca làm sao thế...

---Vietkiem.com---